

Marye Shepherd

**A motoregerek
bandája**

I.

Elképzelni is szinte lehetetlen, hogy léteznek motoregerek is ezen az egyébként igen unalmas és nyugalmas világon. Pedig léteznek! Na persze ha valaki nem hiszi...

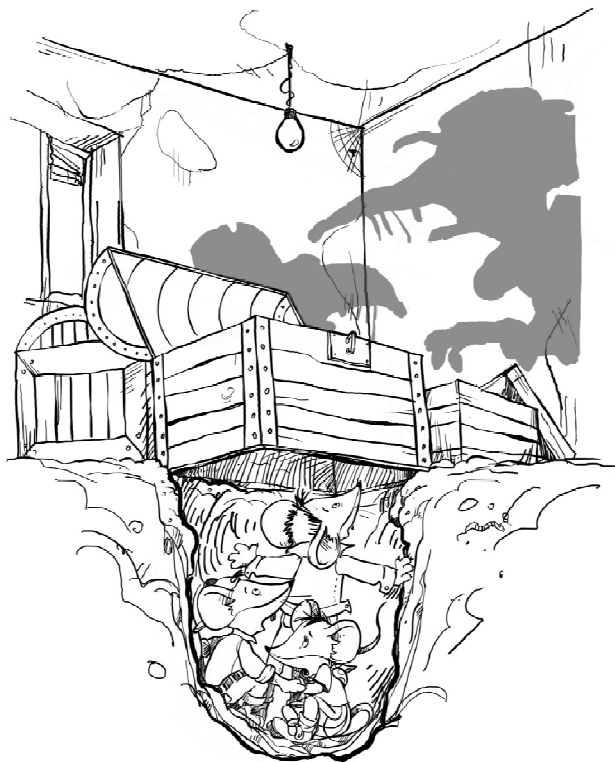
A motoregerek motorozni igencsak szerető kiségek, akik a hatalmas motorokon repesztenek, sokszor céltalanul, körbe-körbe. Mentségükre legyen mondva, hogy örömmel osztják meg kedvenc szórakozásukat vállalkozó kedvű egyénekkel is, akik mögéjük ülnek fel a motorra. Szerencsére a motoregerek nem felelőtlenek, így nem kell balesetektől tartani.

A motoregerek bandát alapítottak maguknak, ahová csak a kiválasztottak léphetnek be tagnak. (Ebből kifolyólag a banda még csak 3 tagot számlál.) A legidősebb motoregér, akinek anyukája valami furcsa szeszély folytán a Csirkerépa nevet adta, igen szép szál legény. Többé-kevésbé ő a Főnök. Ez azt jelenti, hogy ő megy elöl és először az új szerzeményű motorokkal. Azért csak többé-kevésbé Főnök, mert ehhez öccsének, Maculinak is szokott szava lenni. Maculi igen vehemens természetű egérke. A neki nem tetsző dolgokra egy hangos „Issstenem!” felkiáltással reagál. Maculi profi ezekben a megnyilvánulásokban, ám még Ő sem elég jó hűgához, Cunnához képest. A kiscsaj igazi vérbeli motoregér, lány kiadásban! Ha valamit a fejébe vesz, azt véghez is viszi! Szerencsére Csirkerépa igazán

megértő egyéniség, és szereti is kistestvéreit annyira, hogy a nehezebb helyzetekben hajlandó legyen engedményeket tenni.

Közeledett a nyár. Motoregereink is elővették motorjaikat és leporolták. Ehhez persze kellett némi szülői ráhatás is. Mármost a poroláshoz. A motoregerek ugyanis nem szeretnek takarítani, kifejezetten gyűlölik a rendet maguk körül. Emiatt sok veszekedés van otthonukban. A motorokat és a quadot (Cunna járgánya) viszont muszáj volt leporolni, mert különben piszkos, fekete lett volna tőle az egyébként nyilván fehér hátsójuk. Azért mondom, hogy nyilván, mert a nacik és a szoknya alatt nem látszik ki. A hátsójuk. Mi más? Persze nem hátrány, ha a ruházat sem piszkos.

Egy szép tavaszi délelőttön (a reggelt folyton lekésik, elalvásból kifolyólag),

A hangok már a fejük fölött hallatszottak. A félhomályban hosszú orrokat, hosszú farkincákat láttak a ládák körül tüsténkedni. Hamarosan az újonnan érkezettek ápolatlan, mosdatlan szagát is megéreztek. Nemsokára kitalálták, hogy a betolakodók bűnöző patkányok.